

H Ú S V É T I Ü Z E N E T

2018

A pilisszentkereszti Római Katolikus Szent kereszt Plébánia
2098 Pilisszentkereszt, Fő utca 6. Telefon: (26) 383-091
Internet: <http://pilisszentkeresztplebania.blog.hu/>

A leányfalui Római Katolikus Szent Anna Plébánia
2016 Leányfalu, Szent Imre herceg útja 14. Telefon: (26) 383-091
Internet: <http://www.leanyfaluplebania.hu/>

Keresztől az oltárig

Kedves Testvérek!

A kereszt erejéből merítünk erőt, de az üdvösségünk valósága az oltáron történik. János evangéliumában olvashatjuk (3,13) „senki sem ment föl a mennybe, csak aki alászállt a mennyből: az Emberfia (Jézus Krisztus, aki a mennyben van). Amint Mózes felemelte a rézkígyót a pusztában, úgy fogják felemelni az Emberfiát is, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.”

Jézus Urunk felemeltetett érettünk, az emberiségért a keresztfára, hogy szenvedésével és halálával megváltson minket. Magára vette az emberiség bűneit, hogy életünk legyen, ne vesszünk el, hanem újra visszatérjünk a Mennyei Atyához. Minden hívő ember számára, aki a keresztre tekint, lelke mélyén ezen tanítás kell, hogy megfogalmazódjék: Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda érte.

A keresztény ember számára a kereszt a szeretet jele is. Isten szeretetének a jele, mely a bűnben elbukott embert újra isteni életre hívja.

Manapság sok embernek a kereszt tanítása nem mond semmit. Sőt: szégyellik, meggyalázzák, eltávolítják a kereszt szimbólumát, megtagadják örökségüket, és le lehet írni: megtagadják az Istent. Nap mint nap tapasztalni az istentagadásnak ezen fokát. Hívő lélekként mi mégis erőt merítünk a keresztből.

A kereszt nem csupán szimbólum, a kereszténység kifejezése, hanem egy kezdet az emberiség történelmében, mely az oltáron válik valóvá kétezer év távlatából is a szentmisében. Ezért a hívő embernek mindig ott kell lenni a szívében a reménynek, hogy ha a keresztnek anyagi létét el is távolítják, a kereszt tanítása a szentmisén jelenik meg a legszebben. Ez a tanítás lesz üdvösségünk forrása azáltal, hogy a megtört kenyér és a kiontatott vér (a kenyér és a bor) az ember eledelévé válik, mely által egyesül a megtört kenyérben jelenlévő Jézussal.

Az, aki nem érti a szentmise misztériumát, tanítását, az nem érti meg a kereszten lévő Jézus szenvedésének értelmét - valószínű csak egy szenvedő embert lát a kereszten.

A szentmise a válasz a megfeszítésre. Minél mélyebben elmélyedek a szentmisében, annál jobban megértem, miért halt kereszthalált Jézus. Így a szentmise választ ad arra, amit Urunk tanít: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog. Mert aki a misében a szentáldozás által egyesül az Úrral, abban már elkezdődik a feltámadás és az örök élet. Már nem csak a test szerinti élet ez, hanem az örök élet záloga is. Legyünk a szentmise ünneplésének emberei, akik már e földi életben a feltámadás reményében élünk.

Zoltán atya

**Áldott húsvéti ünnepeket kíván Zoltán atya
és az egyházközségek, e lap minden olvasójának!**

Krisztus feltámadt! - Valóban feltámadt!

Evangélium Szent Lukács könyvéből (Lk. 24,13-35.)

Ketten közülük még aznap elindultak egy Emmausz nevű helységbe, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyi távolságra feküdt. Az eseményekről beszélgettek. Ahogy beszélgettek, tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett, és csatlakozott hozzájuk. De szemük képtelen volt felismerni.

Megszólította őket: „Miről beszélgettetek itt az úton?”

Elszomorodtak, megálltak. Aztán az egyik, akit Kleofásnak hívtak, hozzá fordult: „Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, mi történt ott ezekben a napokban.”

„Micsoda?” – kérdezte.

„A názáreti Jézus esete – felelték –, aki próféta volt, hatalmas tettben és szóban az Isten és az egész nép előtt. Főpapjaink és a tanács tagjai keresztalálra ítélték, és keresztre feszítették. Azt reméltük pedig, hogy ő meg fogja váltani Izraelt. S már harmadnapja annak, hogy ezek történtek. Igaz, még néhány közülünk való asszony is megrémített minket. Hajnalban kinn jártak a sírnál, s hogy nem találták ott a testét, azzal a hírral jöttek hozzánk, hogy angyalok jelentek meg nekik, és azt mondták, hogy él. Társaink közül néhányan szintén kimentek a sírhoz, és úgy találtak mindent, ahogy az asszonyok jelentették, de őt magát nem látták.” Erre így szólt: „Ő, ti balgák, milyen nehezen tudjátok elhinni, amit a próféták jövendöltek. Vajon nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?” Aztán Mózesen elkezdve az összes prófétánál megmagyarázta nekik, amit az Írásokban róla írtak.

Közben odaértek a faluhoz, ahová tartottak. Úgy tett, mintha tovább akarna menni. De marasztalták: „Maradj velünk, mert esteledik, és a nap már lemenőben van.”

Betért hát, és velük maradt. Amikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta nekik. Ekkor megnyílt a szemük s felismerték. De eltűnt a szemük elől.

„Hát nem lángolt a szívünk – mondták –, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?”

Még abban az órában útra keltek, s visszatértek Jeruzsálembe. Ott együtt találták a tizenegyet s társaikat. Azzal fogadták őket, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. Erre ők is beszámoltak az úton történekről, meg arról, hogyan ismerték fel a kenyértöréskor.

Fayköd Mária: Keresztút (Lourdes)

XVII. Állomás

A feltámadt Krisztus megjelenik az emmauszi tanítványoknak - Átlényegülés

A feltámadt Krisztus lényegileg azonos az isteni világgal ragyogásával. A misztérium feltárul az időben, a teljesség egy meghatározott pillanatban hirtelen jelenvalóvá lesz.

A tudat mélyén felfedi a jövendölések értelmét, és vágyat ébreszt a reménykedő szívben, hogy felemelkedjen a fény teljességébe.

A kenyértörés pillanatában Krisztus kezei között a kenyér átlényegül az örök élet táplálékává, és ez az esemény-jel beépül a teremtés történetébe.

Minden Krisztus dicsősége felé konvergál. Valós jelenléte a lélekben kinyilvánítja az egység rendjét, vég nélküli áradatban tör fel az energiaforrás.

(*Maria de Faykod*)

Zoltán atya 2009. április 26-i szentbeszédének összefoglalása:

Kedves Testvérek! A kételkedés Jézus feltámadásában megvolt a tanítványokban rögtön azután, hogy megtalálták az üres sírt. De vajon elég-e a sír üressége ahhoz, hogy valaki higgye a feltámadást?

Biztosan nem elég! Bármennyire is megpróbálunk jámborkodni, az üres sír megtalálása nem elég. A tanítványok szívében is nagy volt a kétely, és azóta is így van ez a hívek szívében.

Pedig a feltámadás ténye a hitünk alappillére. Pál apostol azt mondja, hogy ha nincs feltámadás, nem ér a hitünk semmit.

Ebben a kételkedésben is figyeljünk Jézusra! Arra, ahogy közelít az egyszerű emberekhez, a tanítványaihoz, hogy értsék. A mai evangéliumi szakasz szerint Jézus ismét megjelenik a tanítványok között, de nem azzal kezd, hogy szemrehányást tesz, hogy hová tűntek a tanítványok az ő szenvedése, megaláztatása idején. Pedig ez lenne az elvárható emberi reakció, valljuk be!

Péternek jelenik meg először, aki háromszor tagadta meg elfogásakor, de neki sem szól egy rossz szót.

Jézus tele van a tanítványok iránt és irántunk is aggódó szeretettel. Ez a szeretet elnézi a gyarlóságot és segít megérteni, felfogni a nehezen érthetőt. Elfogadja ijedségüket, de nyugtatja is őket. Nem sokat magyarázza a feltámadás mibenlétét, hanem enni kér tőlük, hogy lássák, nem szellem, nem vízió, ami előttük áll. Olyan módon győzi meg őket, ahogy a tanítványok azt fel tudják fogni.

Ezekre az ijedt, az örülni sem merő tanítványokra, valóban gyarló emberekre bízta Jézus a tanúságot. 'Ti tanúi vagytok ezeknek.'

A legcsodálatosabb felhatalmazás ez! Mi, gyarló emberek vagyunk Jézus tanúi. Ránk bízta az ügyét! Ránk bízta az egész isteni művét! Mi hirdethetjük a világban, hogy Jézus feltámadt! Nem szellem, nem kitalált személy, hanem a kereszt által magára vállalt áldozattal elhozza a feltámadást, az üdvösséget, az örök életet mindenki számára!

Ez a tanúságtétel teszi élővé a hitünket.

Sok temetésen látom a hozzátartozókon, hogy az üres tekintetek csak az üres sírt látják a feltámadás hite nélkül. Az üres sír számukra az elmúlás, a megsemmisülés. Ezért teszik sokszor az urnát otthon – egy idő után – a pincébe, vagy szórják szét a hamvakat, vagy bele a Dunába.

Aki az üres síron túl a feltámadás valóságát is látja, az megadja úgy a végtisztséget, hogy abban benne legyen a feltámadás, az örök élet hite.

Minden nép, minden kultúra, vallástól függetlenül is három életeseeményt tart fontosnak. Az első a beavatás. Ez a kereszténységben a keresztelés. Az élet, az újjászületés méltósága. A második a házasságkötés. A szövetség. A család alapja. Az élet folytatásának alapja. A harmadik a temetés. A régi korok életét is a holtak eltemetéséből ismerjük meg. Ez is az élet folytatását jelzi.

Nem az üres sírra alapozott hit kell a tanúságtételhez, hanem a valódi feltámadás és az örök élet elfogadásával erősített hit. A legnagyobb, legfontosabb feladatunk, hogy ezzel a hittel elvezessünk mindenkit az élő, igaz Istenhez.

A zsidóság szép és okos kifejezése, ahogy mindig hozzáteszik: az élő Isten. Kifejezi, hogy nem egy elvont, távoli dologról van szó! Hanem élő, valódi, létező!

Hogyan történik ez a tanúságtétel? Ahogyan a szentek ezt képesek voltak tenni. Úgy is, ahogy például Szent Ferenc tette, aki látta az Urat! Sokan bolondnak tartották emiatt, de végül – mivel átsugárzott rajta ez a bizonyosság – átragadt ez sokakra. Más szentek az életükkel sugározták ezt a hitet, ezt a bizonyosságot, és ez is tanúságtétel. Ezzel vezetik el az embereket az Istenhez, az élő, igaz Istenhez.

Ez a hit volt meg Szent Ferencben, Teréz anyában, a nagy Árpád-házi szentekben, és lehetne még sorolni. Nincs más út!

Gondolkozzunk el, Testvérek, hogyan vagyunk képesek továbbadni legelőbb a családban ezt a hitet, amely nem az üres sírra alapoz, hanem a feltámadás valóságával töltökeztet, hogy másokat is elvezessünk ezáltal a legjobb élményhez, az élő, igaz Istenhez!

Egyházközségi adó, illetve támogatás

Sokszor visszatérő téma az egyház anyagi támogatása. Kell is beszélni róla, mert még közöttünk, az egyház hívei között is sok a tájékozatlanság, félreértés ezzel kapcsolatban. A tavalyi év végén a kormány a jelentős gazdasági eredmények hatására az egyházak támogatására is juttatott a költségvetés maradékából. 88 milliárd forintot osztott szét a történelmi egyházak között. Sokan, nagyon sokan ismét arra gondoltak, mint a személyi jövedelemadó 1%-ából összegyűlő milliárdok hallatán: jól megy a papoknak! Azaz az egyháznak.

Nos, tudomásul kellene végre venni, ezekből a pénzekből az egyházközségeknek, azok papjainak nem juttatnak! Ugyanis másra szolgál az a sok pénz.

Egyre több az egyházi fenntartású iskola, pl. 130-nál több helység van az országban, ahol csakis egyházi általános iskola működik. Sok városban csak egyházi gimnázium létezik. 40000 körüli gyermek, óvodástól az egyetemig jár katolikus tanintézménybe. Mindez nagyon örvendetes, mert mindenki érzi, tudja, keresztényellenes a környezetünk, a gyerekekhez, sőt, rajtuk keresztül a legtöbb szülőhöz is csak az iskolán keresztül jut el a keresztény hit. De az iskolákat fenn is kell tartani! (Ezen túl vannak még az egyházi kórházak, öregotthonok, egyéb szociális intézmények, a templomok renoválása, stb.)

Ez a sok milliárd nem szabadon felhasználható összeg, mindezzel az egyházak el is számolnak a költségvetés felé. A kritikus, sokszor egyházellenességbe forduló vélemények a médiumokban minderről nem vesznek tudomást, az őket olvasó, hallgató ember, akár hívő is, beleeshet a csapdájukba.

Pedig a katolikus egyházhoz tartozónak elég egyszerű eligazodnia ezekben a kérdésekben:

Mindenki a katolikus egyházhoz tartozik, akit megkereszteltek, aki elfogadja a katolikus hitet és az Egyház szentségeit, közösségben a pápával és a püspökökkel, az Egyházhoz tartozónak vallja magát és gyakorolja vallását. Vallását az a személy gyakorolja, aki rendszeresen részt vesz a vasárnapi szentmiséken, él a szentségekkel, a közösségen kívül a családjában, vagy magánúton is naponta imádkozik, részt vesz az egyházközségi programokon, a krisztusi elveknek, Isten tízparancsolatának és az Egyház öt parancsának megfelelően, azok betartásával igyekszik élni, hite, gondolkodása megfelel az egyház tanításának, a hitoktatást a gyermekei számára kéri.

Az Egyház öt parancsa között található, hogy az Egyházat a Krisztus-hívők közösségének igyekeznie kell lehetőségeihez mérten anyagilag is támogatni. Ezt szolgálja minden plébánián az egyházi hozzájárulás befizetése. Mivel a templom nem "különféle alkalmakra (születés, halálozás, esküvő) bérbe vehető terem", hanem a közösség katolikus életének központja, ezért annak fenntartása minden katolikus feladata. Egyben az egyházközségi hozzájárulás megfizetésével ki-ki megvallja a helyi egyházközséghez tartozását és katolikus identitását.

Az egyházi hozzájárulás összege elsősorban az egyházközség céljait szolgálja: a templomnak (villany, fűtés, virág, stb.), a plébánia épületének, a kántorháznak, a temetőnek és a ravatalozónak a fenntartását; különböző tiszteletdíjakat (plébános, sekrestyés, kántor, hitoktató), és egyéb kiadások.

Az egyházközségi hozzájárulást minden jövedelemmel rendelkező római katolikusnak illő célszerűen rendszeresen, évente egy összegben megfizetnie – Egyházi Törvénykönyv, 1262. kánon. Mértéke a jövedelem 1%-a (a MKPK kiegészítő szabályai az Egyházi Törvénykönyvhöz, 12. cikkely). A fizetés lelkiismereti kötelesség.

A fenti, jól megfogalmazott szövegből egyértelműen következik, hogy az egyházközség életének fenntartása a hívek feladata. Természetesen kérhető és sokszor jön is támogatás nagyobb költséget jelentő fenntartási, felújítási, fejlesztési ügyekben az egyházi szervezettől, főhatóságtól, de alapvetően a közösség, a hívek gyülekezete tartja fenn az egyházközséget. Erről ne feledkezzünk el!

Tapasztalat szerint ezt a támogatást, 'adót' kevesen fizetik. Sokan talán elfelejtkeznek róla. Mások talán arra gondolnak: még misére sem járnak, majd ha valamilyen esemény adódik, majd akkor. Nekik, de inkább mindenkinek szól: A fizetés lelkiismereti kötelesség.

Az egyházi hozzájárulás befizethető a plébánián a szentmise előtt vagy után személyesen; csekk befizetésével, mely a templomban található, vagy a plébánián kérhető; átutalással nevüket és lakcímüket feltüntetve a következő számlaszámra a Takarékszövetkezetnél: **Leányfalu 64700083-10001679 / Pilisszentkereszt 64700083-16648548** (A közlemény rovatba kérjük, írják be: „Egyházi adó”, valamint az adott évet.)

Nevelős Géza

Leányfalu

„Jobbod, Uram, dicső az erőtől...” (Egyetemes (ökumenikus) imahét)

Az imahét anyagát ez évben a karibi keresztyén testvérek állították össze, központi igéje így hangzik:

„Jobbod, Uram, dicső az erőtől...” / „Uram, a jobbod kitűnik erejével...” (2Móz/Kiv 15,6))

Kovách Tamás, a pócsmegyeri és leányfalui református gyülekezet lelkésze indította az imahetet azzal, hogy fel nem tett kérdésünkre válaszolt: a karibi térség lakossága rabszolgák leszármazottja, így számukra Isten erős jobbjá Mózes könyvében a szabadulás reményét fejezi ki (Kiv. könyve/15, 2-13):

Az Úr az erősségem és menedékem, ő lett a szabadítóm. Ő az én Istenem, őt dicsőítem. Ő az atyáim Istene, őt magasztalom. Az Úr nagy harcos, Jahve a neve. A fáraó szekereit és seregét a tengerbe vetette, legjobb harcosai elmerültek a Sás-tengerben. A hullámok elborították őket, úgy merültek a mélybe, mint a kő. Uram, a jobbod kitűnik erejével, Uram, a jobbod leveri az ellenséget. Dicsőséged nagyságával megbénítottad ellenségeidet, haragod tüze megemésztette őket, mint a pelyvát. Orrod leheletétől a víz feltornyosult, a hullámok megálltak, mint a fal, a habok a tenger közepén megmerevedtek. Az ellenség így szólt: üldözőbe veszem, utolérem őket, szétosztom a zsákmányt, s lelkem kielégül. Kivonom kardomat, s kezem elpusztítja őket. De te kifújta leheletedet, s a tenger elborította őket. Úgy merültek el, mint az ólom, a hatalmas hullámokban. Uram, ki hasonlít hozzád az istenek közül? Kit övez a szentség úgy, mint téged? Félelmetes vagy tetteidben, csodákat művelsz. Kinyújtottad jobbodat, a föld elnyelte őket. A népet, amelyet kiszabadítottál, jóságosan vezetted, elvitted hatalmaddal szent lakóhelyedhez.

A karibi krisztuskövető testvérek kérték, hogy az imaalkalmakon a Szentíráson kívül legyen egy lánc is az oltár elé kitéve. Ez a lánc az ő több évszázados rabságukra, majd szabadulásukra emlékeztet, de egyben a mai emberek mindenféle értelemben vett rabságára is. Ugyanakkor jelképe a keresztyén emberek egymásba kapaszkodó élő láncának is.

A karibi keresztyének rabszolgaként is találkoztak a Bibliával, és hittal találkozással a Szentírás szövegeivel, rájuk is hat, nekik is segít. Először csak lelküket szabadítja, segít a rabszolga sors elviselésében, de később a valóságos szabadulásban ugyanúgy érzik Isten jobbjának erejét, mint annak idején a zsidók, amikor Egyiptomból szabadultak. A karibi keresztyének sorsán elgondolkozva mérlegre tehetjük saját gondjainkat. Talán legfontosabb mégis az általuk közvetített tapasztalat, amely Isten segítők, felemelő, sokféle rabságunkból szabadító erejére irányítja figyelmünket.

Szilágyi János görögkatolikus atya, a Szent Gellért lelkigyakorlatos ház igazgatója Szent Lukács evangéliumából idézett (Lk, 10,25-37) az irgalmas szamaritánus történetével.

Jézus ebben a példabeszédben egy szamaritánusról szól, aki irgalmasságot gyakorol egy megtámadott, kirabolt, megsebesített zsidó emberrel. A zsidók egyik legnagyobb ellenségei a szamaritánusok voltak mindenféle történeti okból, nyilván ezért veszi a példának Jézus egy zsidó és egy szamaritánus esetét. A szamaritánus látja a bajba jutott, sebesült embert és megesis rajta a szíve. Lehet, hogy a korábban arra menő pap és levita, azaz templomi szolga szíve is megesis ezen az emberen, tán még imát is mondtak érte, de a szamaritánus leszáll teherhordó állatáról, ellátja a sérült sebeit, majd el is viszi egy fogadóba, hogy ott tovább ápolják.

Biztosan nem véletlenül veszi Jézus a történet fordulatait, mozzanatait. A szamaritánus nemcsak érzelmileg fordul a bajba jutott embertársa felé, hanem szeretetet gyakorol. Ezzel azt mondja Jézus, hogy csak a cselekedetekben megnyilvánuló szeretetnek van értéke. A szeretet mindig 'történik'! Az igazi szeretet mindig szolgál. Ezért hiteles Szent Ferenc, Szent Kalkuttai Teréz Anya, a többi szentek szeretete, mert szolgáló szeretet.

De térjünk vissza a példabeszédhez, képzeljük el ennek a szamaritánusnak a gondolatait ott az úton: 'sietnem kell, időben oda kell érnem', 'minél hamarabb túl kell lennem ezen a veszélyes úton', 'haza kell érnem, mert még otthon is sok dolgom van'. És még a zsigereibe nevelt ellenségképen is túl kell lennie ahhoz, hogy megálljon, leszálljon, időt fordítson az ápolásra, majd még a továbbiakról is gondoskodik. Mindez bemutatja az igazi felebaráti szeretetet.

Vida Szabolcs, a református szeretetotthon lelkésze Mózes második könyvéből olvasott, (2Móz/3,1-10), amelyben Mózes a Hóreb hegyén meglátja az égő, de el nem égő tövises bokrot, amelyből az Úr szól hozzá, kinyilvánítja magát, majd felszólítja Mózes népének megszabadítására az egyiptomi rabságból. Ehhez fűzte a lelkész úr a gondolatait.

Mózes megközelíti az égő bokrot, kíváncsiságból, amikor megállítja az Úr szava néven szólítva őt, ne lépjen közelebb, de még a saruját is oldja le, mert szent ez a föld. Ebben érthetjük, hogy mindnyájunkat néven szólít az Úr, és ha leoldjuk sarunkat a közelében, az azt jelenti, hogy átadjuk életünk vezérlését neki, hiszen az ő földjén vagyunk.

Horváth-Hegyi Olivér evangélikus lelkész úr Szent Lukács evangéliumából olvasott (Lk/12,13-21), amely szakasz az anyagi javak gyűjtésének hiábavalóságáról beszél, illetve az összegyűjtött vagyon önmagában való értéktelenségéről, hiszen Jézus bolondnak nevezi a vagyonához ragaszkodót. Soha nem a vagyon ellen szól Jézus, hanem azt kárhozzátja, ha valaki nem jóra használja azt, vagy ragaszkodva hozzá azt gondolja, a vagyon értékesebbé teszi. Ez által a vagyon válik istenévé.

Isten vajon értékesnek tekinti mindazt, amit anyagiakban gyűjtünk életünk során? Biztosan nem. A vagyonra is igaz, mint mindenre az életben: Isten előtt annak van értéke, amivel szolgálunk embertársainknak. A vagyonnal is szolgálni kell!

Zoltán atya Szent János evangéliumát idézte (Jn/17,1-12), amelyben Jézus így imádkozik:

„Atyám, eljött az óra. Dicsőítsd meg Fiadat, hogy Fiad is megdicsőítsen téged. Hatalmat adtál neki minden ember fölött, hogy mindnek, akit neki adtál, örök életet adjon. Az örök élet az, hogy ismerjenek téged, egyedül igaz Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust. Én megdicsőítettelek téged a földön. A művet, amelynek elvégzését rám bízta, véghezvittem. Most dicsőíts meg engem te, Atyám, magadnál, azzal a dicsőséggel, amelyben részem volt nálad, mielőtt a világ lett.

Kinyilatkoztattalak téged az embereknek, akiket a világból nekem adtál. Tied voltak és nekem adtad őket. Tanításodat megtartották. Most már tudják, hogy minden, amit nekem adtál, tőled van. A tanítást, amit nekem adtál, átadtam nekik. Ők elfogadták és így valóban elismerték, hogy tőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél engem. Értük könyörgök. Nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál. Tied ők – hiszen mindaz, ami az enyém, a tiéd, és ami a tiéd, az enyém –, és én megdicsőültem bennük. Én már nem vagyok e világban, de ők a világban vannak. Én hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket nevedben, amelyet nekem adtál, hogy egy legyenek, mint mi. Amíg velük voltam, én tartottam meg őket nevedben, amelyet nekem adtál. Megőriztem őket. Senki más nem vett el közülük, csak a kárhozzat fia, hogy beteljesedjék az Írás.

Jézusnak ebből az imájából kiragogy a legfontosabb számunkra: a Fiú Isten az Atyában van és az Atya Őbenne. Ez az egyetlen út számunkra is, nekünk is életünk akkor lesz teljes, ha Istenben vagyunk, Istenben élünk. Jézusnak mindig jelen kell lenni életünkben. Annyira tudunk szeretni, amennyire Isten szeretete bennünk van, annyira vagyok könyörületes, irgalmas, amennyire Isten irgalmassága bennem van. Sokan élnek úgy, hogy bezárták szívüket, lelküket Isten elől, így van aztán, hogy nem tudnak megbocsájtani, igazán, önzetlenül nem tudnak szeretni.

Amikor végiggondoljuk, hogy mennyire vagyunk krisztusiak, a kiindulásunk az, hogy a keresztségben Krisztushoz kötődünk, Krisztusé lettünk. Nem a felekezet számít, csak az, hogy a Szentháromság nevében kaptunk keresztséget, és ezzel Krisztusé lettünk mindnyájan.

Most már eljött az idő, már eltelt ötszáz év ahhoz, hogy végre azt fedezzük fel, hogy mindnyájan Krisztusé vagyunk, akik a Szentháromságban vagyunk megkeresztelve. Ne mondjuk, hogy idegen vagyok a másik keresztény felekezetben, 'én nem börtölök, mert református vagyok', hanem hogy 'én másképp készítem fel a lelkemet húsvétra!' Hiszen mindnyájan krisztuskövetők vagyunk, Krisztushoz tartozunk.

De jó lenne, ha a vallásunkra kérdezőnek nem azt válaszolnánk, hogy 'evangélikus, vagy 'katolikus', hanem hogy 'krisztuskövető vagyok'! Ez nehéz, mert nem ad kibúvót. Nem hivatkozhatunk más vallásra, mert az imádságban, istentiszteletekben, de minden más percben Krisztusé vagyunk, bennünk kell, hogy éljen. Ez felelősséget ró ránk. Kimondom, hogy Krisztusé vagyok, ezzel kimondom, hogy a családomért, a hazámért vagyok, az emberiségért vagyok!

Nevelős Géza

Keresztény bál

Tudnak a keresztények egyáltalán mulatni?

Érdekes tapasztalat, hogyha egy kívülállónak azt mondom: keresztény bál vagy egyházközségi bál, kicsit furcsán ingatja a fejét, azon morfondírozva: ugyan hogyan mulathatnak ezek a templomba járók... ?

Hát ezek az emberek, kérem nagyon elcsodálkoznának, ha látnák, hogy milyen vidám és önfeléd hangulatban zajlik egy farsangi együttlét minálunk. Mert hát nem hiányzik innen semmi sem: kiváló muzsika, tánc és tombola, finom borok és ízletes harapnivalók, csinos hölgyek és elegáns urak, vidám gyermekek és korukat meghazudtoló kedélyes idősek együtt vígadnak egészen hajnalig...

Nem volt ez másképp idén sem. Február 10-én, szombat este ismét összegyűltünk a farsangi díszekbe öltöztetett faluházban, egy vidám, táncos est ígéretének jegyében.

És nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy nem kellett csalódnunk, hiszen ismét víg órákat tölthettünk el együtt „farsang farkán”.

Az estet Zoltán atya köszöntője nyitotta meg, majd rögvest a hangulatfelelős Hugyecsek Szilveszter csapott a billentyűk közé, és játszotta a slágereket szakadatlan kisebb megszakításokkal egészen hajnalig, a vendégsereg pedig táncolva követte a fülbemászó dallamokat. Szusszanásra az ízletes vacsora elfogyasztása adott lehetőséget, a finom falatok ismét az Űtonálló étterem remek konyhájából kerültek ki.

A következő táncos blokkot egy igazán fergeteges előadás zárta le: négy fiatalember virtuóz előadása ejtette rabul a közönséget. Az Eredics Vince, Csóke Dávid, Zetelaki Dániel és Zetelaki Gáspár alkotta formáció pompás szórakozást nyújtott. Élmény volt látni, hogy a köztünk felnőtt gyermekek mára ifjú művészekké váltak és igazán színvonalas produkcióval tüntették ki a hallgatóságot. A hangszeraikből előcsalt pergő népi dallamok pedig táncra penderítették a közönséget, és tánccházi hangulatot varázsoltak a parkettre: Magyar Kálmán avatott vezetésével rophattuk a körtáncokat.

Természetesen eljött a minden valamirevaló bál kötelező kelléke is, a tombolahúzás. Ez mindig vidám programpont, legfőképpen akkor csattan fel a nevetés, ha a véletlen egymás után kedvez valaki szerencsésnek. Ezúton is köszönjük az adakozó híveknek és a helyi vállalkozóknak, hogy sokunknak okoztak örömet a felajánlott nyereményekkel. A fődíjak között valóban pénzben vagy szellemi értelemben értékes ajándékok jutnak a nyerteseknek. E helyütt fel kell sorolnom azon helyi vállalkozásokat, akik évről évre jó szívvvel és nagylelkűen támogatják bálunkat.

Teszem ezt annak reményében, hogy kérésünk jövőre is meghallgatásra talál majd: **Hórusz Fotó-Optika-Szemészet, Horváth Cukrászda, Duna Terasz Cukrászda, Szaunaház és Gőzfürdő, Termálfürdő Leányfalu, Veronika Virágbolt, Tody gyros, RKG Önkiszolgáló Reggeliző és Étterem, Zöld-L Bt. Kertész és Barkácsbolt, Szentendrei Skanzen.**

A sorsolás után aztán egészen hajnal fél kettőig tartott még a vigasság. Azok pedig, akik a mulatozásban a legkitartóbbak voltak, jutalmul részt vehettek a hajnali elrámolásban is...

Köszönjük mindazoknak a segítségét, akik a rendezvény előkészítésében, lebonyolításában és a hajnali takarításba nyújtottak segítséget, ezzel is hozzájárulva, hogy az idei keresztény bál is sikerrel zárulhatott. És reménykedünk abban, hogy jövőre mindannyian ismét együtt lehetünk, hiszen a 2019-es már a tizedik lesz a keresztény farsangi báljaink sorában.

Adorján András

Pilisszentkereszt

Keresztény bál más szemszögből

A farsang rövidsége miatt az V. keresztény bál már január havában megtartott. A multság az előző évekhez hasonlóan jó hangulatban telt. A bálon a Triola Gyerekház táncosai szép műsorral gazdagították az estét, megadva a tánckedvet.

A rendezvényt Zoltán atya nyitotta meg, majd a polgármester úr köszöntötte a bál legszépkorúbb tagjait; Hugyecsek Mária nénit és Galda János bácsit.

Ahogy a köszöntöttek a színpadon álltak, eszembe jutott néhány gondolat. Mária nénit nézve, elgondolkodtatott, hogy míg a fellépők népviseletet öltöttek, s felelevenítették néhány hagyományt, addig Mária néni mindezt meg is élte.

A mai napig népviseletet hord (sajnálattal már csak egyedül a faluban), ha az egészsége engedi, mindig ott van a templomban, ha megértik, inkább anyanyelvén beszél, s már közelebb a 90-hez a munkát sem veti meg. (Ezt az utóbbit azért állíthatom ily bizonyossággal, mert tanúja vagyok, hogy Mária néni a legnagyobb nyári forráságban is jobban bírja a kapálást, mint én, de idén megfogadom, hogy én is csak akkor megyek be ebédelni, ha harangszó után rám is így kiabálnak – Obed!!!)

A kis kitérő után, összefoglalva Mária néni személye az élet értékeit képviseli számunkra, a mai világban, amikor az értéket - értéktelennek tartják, s amit szégyelleni kellene - azzal pedig dicsekednek.

Ezek az értékek pedig a következők: **a hit, a munkaszeretet és a kultúra.**

Sajnos úgy látom, hogy a parasztruhás nénik örökkévalóságba távozásával a mi örökségünk is veszni indult, mert nincsen, aki átvegye a helyüket, sem a családokban, sem a templomban.

De azért én hálás vagyok az Istennek és a családomnak, hogy még az utolsó utáni pillanatban születtem, így ezen értékekből még egy keveset magamba szívhattam és nem lettem a mai "szabad" – "önmegvalósító" nemzedék szülőtte, ahol a felállás megváltozott, és az ember lett az "isten"!

Ezért úgy gondolom, hogy nekünk hívő katolikus keresztényeknek, akik itt a keresztény bálon immár ötödik éve összejövünk, bízunk kell egy új tavaszban, ahol az érték újra érték lesz, s azon kell fáradoznunk, hogy az ember visszatérjen az Istenhez!

egy bálozó

Pater Anonymus: Quo vadis Domine?

A történelem ismétli önmagát? Soha nem fogadtam el igazán ezt az állítást, inkább úgy fogalmaztam meg magamnak, én szajkózom újra a történelem „jól bevált, vagy gyalázatos” adatait. Kétezer év alatt – és ma mindennap – szembetalálkozom menekülésemben az értem újra halni kész Krisztussal. Ám nekem van-e annyi erőm, hogy megkérdezzem (sejtve az igazságot): hová mész Uram? Inkább nem teszem fel a kérdést, ráhagyom: a Te dolgoz Uram.

Kétezer év alatt – és ma mindennap – Pétertől kezdve mindenki menekül és nem hajlandó a szembejövővel szóba állni. Ne kelljen hallani, hogy helyettem és értem... Ott, akkor a kis galileai halász, még mert kérdezni... Lehet, hogy nem is hallotta tisztán Jézus szavát, hanem megint a kakasszót, mint évekkorábban azon a Nagycsütörtök éjjelen. Ama éjjeli kakasszó miatt – ahogy a Szenthagyomány mondja – barázdákat vágott arcán a sok bánatkönny. E találkozás eredménye pedig: nem tartja magát még arra sem érdemesnek, hogy úgy feszítsék keresztre, mint a Mestert, hanem kéri, fejjel lefelé függessen a szégyenfán.

Én pedig – kétezer éve sok-sok társammal együtt – menekülök a kakasszók, a barázdáló könnyek, a kérdések és válaszok elől. A Te dolgoz Uram... Hiszen rettegek Temiattad a megszólások oroszlánfogai, a gyűlölködések égő tüze, a napi Golgota-lépcsők miatt – mert a Téged megvető világgal együtt fejreálltam.

Quo vadis Domine? A legújabb-kori – már nem is annyira szent – hagyomány szerint a kis galileai halász kérdése (a sírja fölött magasodó roppant kupola alatt) másként hangzott el csaknem háromezer ajakról: hová megy a világ?

Akár azt is kérdezhették volna: melyik úton kerülhetünk ki Téged, a Golgotádat? A kis galileai halászbárka nem rendelkezik luxuskabinokkal, nem találkozhatunk a fedélzeten vadidegen „evangéliumokkal”. Az új Titanic báli zajában nem kérdezzük a táncpartnertől: olyan ismerős vagy, nem te fogtad a korbácsot a helytartóság udvarán, akkor, niszán hónap egyik estelén? Nem kérdezem: az ott a Golgota? S meg sem hallom, amikor azt felelik: az nem a Golgota, hanem az örök halált hozó hitetlenség jéghegye. Jéghegy? Ugyan már, hiszen az csak egy kis fehér kupac. S a kis fehér kupac alatt meghúzódó hitetlenségből, erkölcstelenségből, árulásból, közömbösségből összetömörödött roppant erő léket vág rohanó élet-Titanicom páncélján. Halálos fagy, dermesztő mélység – evilág óceánja. Verejtékben, könnyben riadtam fel, még a jeges örvény fölött ott szólt a halálig kitartó zenekar árva dallama: Közelebb, közelebb Uram Hozzád... Quo vadis Domine?

Had' kövessék... nem akarok idegen és halálos utakra térni... nem akarom a hitet elveszíteni... nem akarok teológiákat, filozófiákat ismerni – csak Téged. Vezess vissza az Utolsó vacsora termébe, mosd meg a fejemet és a lábamat, add Megtört Testedet és Kiontott Véredet, hogy vágjon barázdát arcomon a bánatkönny, hogy a fejreállt világ ellenében világító-égő fáklya legyek.

Vezess vissza üres sírodhoz, hogy „lássak és higgyek”. Vezess vissza Önmagadhoz – mindnyájunkat, akik Misztikus Tested tagjai vagyunk.

Forrás: <http://www.eucharisztikuskongresszus.hu>

Ha az internet keresőjébe beírjuk, hogy Quo vadis, akkor a Magyar Katolikus Lexikonban ezt találjuk:

Quo vadis (lat. 'hová mész'): A hagyomány szerint a vértanúság elől Rómából menekülő Péter apostol a

Via Appián találkozott a föltámadott Jézussal, s megkérdezte: Quo vadis, Domine? Jézus azt felelte, hogy Rómába megy, hogy Péter helyett ismét keresztre feszítsék. Szavaira az apostol visszatért a városba, ahol keresztre feszítették. A találkozás helyén állított kápolna padozatában márványlap őrzi az Úr lábnyomának helyét. - Irodalmi feldolgozása Sienkiewicz ~ c. Nobel-díjas regénye.

Henryk Sienkiewicz lengyel író leghíresebb regénye a Quo vadis az ókori Róma legkiszámíthatatlannabb császára, az örült Néró uralkodása idején játszódik. A léhaságra nevelt császár tetteit pillanatnyi szeszélyei befolyásolják, atlétikai és költői babérokra vágyik, miközben megszállottan igyekszik fenntartani népszerűségét.

Eközben egy csodálatos szerelem bontakozik ki: Vinicius a gazdag patrícius beleszeret Lygiába, aki királylányból lett római rabnővé. A férfi élete egy csapásra megváltozik, Lygia ugyanis keresztény vallású, és ez számtalan bonyodalomhoz vezet. Noha szeretik egymást, két különböző, sőt ellentétes világot képviselnek, ráadásul egy olyan korban, amelyben kereszténynek lenni halálos veszedelmet jelent. Az ő személyükben megtestesülő kettősség jellemzi azt a világot is, amelyben élnek. Róma Néró eszeveszett dorbézolásaitól hangos, ember ember után esik áldozatul gyilkos tébolyának. Az új eszme hívei katakombákban bujkálnak, cirkuszok porondján halnak mártírhálát, de a kivégzettek helyébe mindegyre újak lépnek, mert megérett az idő a változásra, s a történelem parancsát nem semmisíthetik meg az égő Róma lángjai sem.

Húsvét közeledtével mindenkinek ajánlom a Quo vadis c. könyvet, melynek elolvasása után biztosan könnyebben megértjük Szent pápánkat is!

“Úgy kell élnünk, hogy Krisztusnak ne kelljen kereszthalált halnia értünk!” (Szent II. János Pál pápa)

Egy napos zarándoklat Bajmócra (Bojnice)

Szeretettel hívom a kedves templomba járó testvéreket Bojnice (Bajmóc) nevezetességeinek megtekintésére! Zarándoklat ideje, ellentétben a naptárban megjelent uticéllal és időponttal: május 19., szombat.

A falu fölött látható vár a romantikus francia kastélyok hangulatát idézi. Bár a vár története a 12. századig nyúlik vissza, a ma látható épület alig száz éves. A korábban vár, ma kastély a kezdeti időkben királyi vár volt, majd különböző felvidéki nemesi családok tulajdona lett. 1527-ben a Thurzó család birtoka lett, az akkor már kastélyt reneszánsz stílusban alakították át.

1637-ben a Pálffyak szerezték meg a kastélyt és barokk stílusban átépítették. A ma látható épület Pálffy János nevéhez fűződik, aki 1889-től átépítette a kastélyt a ma látható romantikus stílusban.

A gróf halála előtt meghagyta, hogy a kastélyt a nagyközönség számára látogathatóvá kell tenni.

Ma a leglátogatottabb kastély Szlovákiában.

Pálffy János gróf nagy műgyűjtő volt, így a kastély nagyon gazdag műtárgyakban, látnivalókban. Ilyen a bajmóci oltár, az Aranyszalon, a kápolna, a Kékszalon, vagy éppen Pálffy János hatalmas szarkofágja a kastély alatti barlangban.

A helységben szabadtéri strand található és Szlovákia legnagyobb és legrégebb állatkertje.

A falu Toursi Szent Mártonnak szentelt római katolikus templomában tervezett szentmise és közös ebéd egészíti ki a napi programot, amelynek pontos tervét a templomban hirdetem.

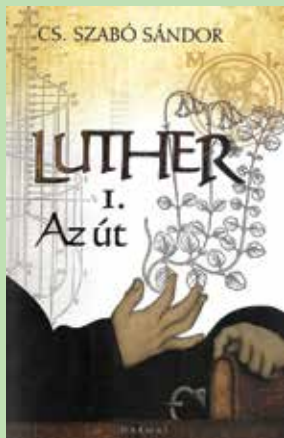
Jelentkezni a plébánián lehet.

Zoltán atya.

Olvasni ajánljuk

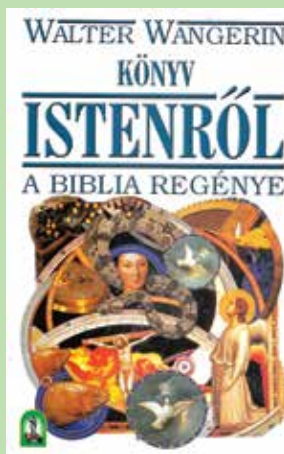

Cs. Szabó Sándor: Luther (I. kötet: Az út)

A szerző 1979-ben született, angol és református vallásánár. Eddigi regényeiben még történelmi témát nem érintett. Martin Luther életírása is regény a kor, az akkori, a 15-16 század fordulója kori német (szász) élet érzékletes leírásával, amellyel eléri, hogy követni, érteni, érezni tudjuk a gyermek, majd a fiatal Luther életszemléletének kialakulását. Az apa nehéz bányász sorsával kezdjük az ismerkedést, amely majd mélyen hat Martin életére. Az 'ágostonos' szerzetessé váló fiatalember szüntelenül viaskodik bűnösnek tartott önmagával, soha nem elég jó, nem elég tiszta, nem elég büntelen. Önmagával a legszigorúbb, de döbbenet tapasztalja szerzetesi környezetében is a bibliából megtanult isteni út megszegését, felülbírálatát.

Rómába küldik, majd hazatérte után a wittenbergi rendház priorja, vezetője lesz. Megbízását lelkiismeretesen ellátva írja vitairatait, amely elvezet az egyházat tisztítani akaró tételeihez.

Walter Wangerin: Könyv Istenről, A Biblia Regénye

A Bibliát, elsősorban az Ószövetséget kapjuk regényben 700 oldalon. Nem akarja helyettesíteni a Bibliát, de segít a mai korban nehezen olvasható ószövetségi történetek követségében, segít pótolni a keresztény műveltség hiányosságait, amely a katolikus hívekre inkább jellemző, korosztályra tekintet nélkül.

A könyv utolsó, nyolcadik része jut el Jézus élettörténetéig.

Ahogy az előszóban Dr. Szigeti Jenő egyháztörténész, egyetemi tanár fogalmaz: „Walter Wangerin a Biblia történetét gyűjti csokorba tudományos pontossággal, ugyanakkor ritka mértéktartással, alázattal... Ha bárki elolvassa ezt a könyvet, benne is folytatódik a nagy regény, a Biblia jelenig érő életformáló szava.”

Szertartások rendja a nagyböjt folyamán, a nagyhéten és húsvétkor.

Leányfalun

Nagyböjtben a szentmisék:	
kedd:	17:30, utána keresztút
kivéve március 20 helyett 24-én	19:30-kor, gyertyás keresztút, utána szentmise.
csütörtök, péntek:	8:00
Virágvasárnap (március 25.)	15-16 óra között bűnbánati liturgia, gyónási lehetőséggel.
Nagycsütörtök	17:30 szentmise, szentségimádás
Nagypéntek	17:00 keresztút, 17:30 szent liturgia
Nagyszombat	17:30 feltámadási szentmise 18:30 körmenet
Húsvét vasárnap	10:00 ünnepi szentmise 11:15 családok miséje
Húsvét hétfő	10:00 szentmise

Pilisszentkereszten

Nagyböjtben a szentmisék:	
hétfő, szerda, csütörtök:	17:30
péntek:	17:30, utána keresztút
Kivéve: március 23-án pénteken:	17:30 órakor szentmise, utána keresztút a kálvárián
Virágvasárnap (március 25-én)	8:00 szentmisén barkaszentelés, szlovák szentmise
Nagycsütörtök:	17:30 szentmise
Nagypénteken:	15:00 keresztút 17:30 szent liturgia
Nagyszombat	17:30 feltámadási szentmise, 18:30 körmenet
Húsvét vasárnap	8:00 ünnepi szentmise 10:00 ünnepi szentmise
Húsvét hétfőn	8:00 ünnepi szlovák szentmise 17:00 ünnepi szentmise

Segítse egyházközségeinket!

Leányfalu: 64700083-10001679 (Takarékszövetkezet)

Pilisszentkereszt: 64700083-16648548 (Takarékszövetkezet)